

כדורגל

להתראות בהיכל התרבות

על משחק הכדורגל שנערך היום שבת בין מכבי תל-אביב ומכבי פתח-תקוה, שהסתיים בנצחון הי תל-אביבים 5:0, כותב שייץ גלור:

בטח שמעתם ש' אברהמילה בנדורי ר' רבינוביץ' הגינני נשאר בחוץ לארץ, אחרי המשחק בקר' דף. השבוע הם באו בחורה. איך שהאוי' רון מגיע ללוד וכל הנוסעים יורדים, ה' גינני לא רוצה ל' רדת. למה? מפני ש' לא הכינו לו קבלת פנים עם פלאקאטים.

אבל הבדיחה הזאת היא עוד כלום, ל' עומת מה ששמענו השבוע בתיאטרון ה' בימה. הזמינו את כל נבחרת הכדורגל לה' צגה חגיגית של הביצה, והושיבו אותנו ב' שורה הראשונה ביציע, ההצגה היא גסה, אבל טובה. קלצ'קין מצטיין שם לא פחות מתודורוב בקרדיף. אחרי ההצגה הזמינו או' תנו אל מאחורי הקלעים. מי שלא היה שם, לא צריך למרה. אין שם שום דבר שאיננו לפני הקלעים.

היו נאומים וברכות, והזמינו גם אותי לנאום. קלצ'קין אמר לפני זה שהוא שיחק פעם בתפקיד קיצוני ימני. ואחרי ששיחק כל כך טוב בתפקידו בהביצה, רציתי להגיד שכדאי להכניס אותו לנבחרת ולפתור את בעיית הקיצוני הימני. רציתי, אבל לא אמר' תי. מפני שזה לא היה זמן מתאים לבדיחות. במקום זה אמרתי שאני מודה להבימה, ומקוה שיומינו אותנו שוב להצגות אחרי המישחקים הבאים. בקיצור, מה, אנחנו יוד' עים לנאום? כדורגל אנחנו יודעים יותר טוב משלדבר.

פראות לא משתלמת. מכבי פתח-תקוה היתה מאז ומתמיד אחד המכשולים שלנו בליגה. אם לא היו משחקים כל כך בטכניקה, היו משחקים בכוח. אבל השבת זה לא הלך להם. השבנו להם כפליים. אף על פי שהם נמצאים בסוף הליגה, חיכינו למשחק קשה. ואני רוצה להגיד לכם שה' שבת היו לי שתי הפתעות בתוצאות הליגה: (א) שהפועל תל-אביב קיבלה מכפר-סבא רק שתיים ולא שלוש; (ב) שניצחנו את פתח-תקוה רק 5:0.

כך זה קרה: המחצית הראשונה היתה קצת קשה. מכבי פתח-תקוה החליפה בזמן הר' חרון הרבה שחקנים והכניסה בבת-אחת הר' בה צעירים. אבל הם בכלל לא שיחקו כדורגל, לדעתי. במקום זה שיחקו בכוח ובפראות.

יש קבוצות המשחקות חזק, כשאתה הולך עם הכדור. אבל אצלם קיבלתי מכות ב' רגליים, כשהכדור בכלל לא היה אצלי. ולא רק אני. חוץ מזה, הם משחקים בלי שום קשר בין השחקנים, והמאמן האנגלי החדש שלהם יצטרך לעבוד קשה והרבה כדי לע' שות מהם כדורגלנים.

במהצית הראשונה הכניס נחמיאס רק גול אחד. בחצי השני הם שיחקו יותר בפר' אות, ואז נתנו להם עוד ארבע. וגם זה היה במזל. כי אם לא היו פראים, היו מקבלים כפליים. ניצחנו לא רק בגלל זה שהם היו חלשים, אלא בגלל זה שמכבי תל-אביב היא היום בפורמה מצויינת. אנחנו יכולים להעמיד היום שתי קבוצות בליגה הראשונה, וממלאי-המקום הוכיחו לפני שבוע שהם לא נופלים מהראשונים. שורת ה' לוצים שלנו עכשו היא מצויינת, ואחרי ה' קיווצרים שנתנו בשבועיים האחרונים אומ' רים שיומינו אותנו לתת איזה הופעה ב' היכל התרבות.

חבל רק שהמשחק האחרון התקלקל בגלל המג' של פתח-תקוה אלכס בורשטיין, שהיה צריך לזרוק אותו מהמגרש. אלכס הוא בגובה מטר, אבל משתולל כמו אחד בגובה ארבעה מטרים. הוא לא היה היחיד שהת' פרע. אם מכבי פתח-תקוה תמשיך לשחק בצורה כזאת, היא תוכל להקים יחד עם הפועל מחנה יהודה' ליגה של נענשים, ו' יהיה להם יריב לשה שבועות.

זהו זה. עכשיו נשאר לי רק להגיד ל' יענקל'יה תודורוב, הנותן סיפורים לעתונים, שהוא יחזור בעוד שלושה שבועות לשחק.

• שהוצאה השבוע למשך ששה שבועות מליגה א', אחרי שקהל חמוס'ימוז היכה שופט עד חוסר-הכרה על מגרשה.

התמונות מספרות:

מותה של מנצ'סטר יונייטד

בשדה-התעופה של מנצ'סטר, עיר-התעשייה העשנה והמפויחת של צפון-אנגליה, נחת מטוס משא רגיל. משני צידי הדרך, המובילה לאורך של 16 קילומטר, משדה-התעופה עד לאיצטדיון אולד טרפורד, דרך משכנות-היעוני של פועלי תעשיית ה' סקסטיל, ניצבו רבבות אנשים, צופים - ושקטים. כרבע מיליון איש ואשה, שליש אוכלוסייתה של מנצ'סטר, היו ברחוב. הם חבשו כומתות צמר אדומות-לבנות, נופפו בידם דגלונים אדומים-לבנים, הביטו בעיניים דומעות ב'17 מכוניות עטופות זרים, שנעו באיטיות לאורך הדרך.

מנצ'סטר יונייטד, קבוצת הכדורגל המפור' סמת של העיר, אחת מקבוצות הכדורגל

ראשית הטיסה

מנצ'סטר יונייטד, לפני עלותה למטוס במינכן. השלישי מ' שמאל, לבוש מעיל-גשם בהיר, הוא רוג'ר בירג, קפטן הק' בוצה, שהיה בטוח כי קבוצתו תזכה השנה בגביע אירופה המיוחל. גם הוא נספה בתאונה.

הטובות והנודעות בעולם, חורה הביתה. היא חורה ללא רוח חיים. ב'17 המכוניות היו מונחת גחיותיהם של שבעה משחקניה המהוללים של הקבוצה, ארבעה ממנהליה וששה מעתונאי-הספורט של בריטניה - 17 מתוך 21 קרבנות תאונת המטוס, שהביאה לאסון הגדול ביותר בתולדות הספורט. לפני שבועיים הם היו בדרךם אל התהילה. במשחקיהם במסגרת גביע אירופה יצאו שחקני מנצ'סטר יונייטד בתוצאת תיקו 3:3, אחרי משחקם בבלגרד נגד קבוצת הכוכב האדום. במשחק קודם ניצחה מנצ'סטר יו' נייטד, כך שעלייתה לחצי-הגמר של גביע אירופה היתה מובטחת, ואז באה תאונת המטוס שהתרסק בשדה התעופה של מינכן. התזמורת לא ניגנו וההמונים לא הריעו. רק פעמוני הכנסיות ליוו את 17 הארוגות, שנעו בחצות הלילה אל אולם ההתעמלות של האיצטדיון שלהם. 73 שנות היסטוריה של הקבוצה, שהוקמה על-ידי קבוצת פועלי רכבת בעיר והספה לאחת המפורסמות בקבוצות העולם ב'12 השנים האחרונות, הגיעו לקודה העגומה ביותר.

מנצ'סטר יונייטד זכתה פעמיים ב'11 אחר ז' (1956 ו'1957) באליפות הליגה הראשונה באנגליה, ואף הגיעה למישחק הגמר של הגביע האנגלי ב'1957 - דבר שהוא חסר תקדים כמעט בכדורגל הבריטי. כיום היא תופסת את המקום הרביעי (מבין 22 קבו' צות) בצמרת הליגה באנגליה ולוחמת עדיין על הזכייה באליפות הליגה, בבניע האנגלי ובגביע אירופה.

אך ההיסטוריה של מנצ'סטר יונייטד לא תמה. ביום רביעי זה יעלו שוב 11 כדור' רגילים, לבושים בתלבושת האדומה-לבנה שאפיינה את הקבוצה, למישחק נגד שפילד וונדסדא, למישחק במסגרת מישחקי הג' ביע האנגלי. רק שניים מניצולי המטוס המרוסק יופיעו בהרכב זה; כל השאר יהיו שחקניה הצעירים של הקבוצה. הכדור חייב להמשיך ולהתגלגל.

קץ הטיסה. שבעה משחקני הקבוצה מוטלים מתים, בין שלגי שדה-התעופה. עד לפני שנה אסרה התאחדות הכדורגל הבריטית על קבוצות הליגה הראשונה לטוט, כדי שלא תחוסל קבוצה שלמה בתאונה אחת. כפי שקרה לסורינו האיטלקית.

מוטי לחכות שנה שלמה. השבוע, כאשר גילתה קבוצתו יתרון בולט על יריבתה ב' משחק הליגה, ורק טעויותיו של השופט מנעו ניצחון, התרגו המאמן, צעק לעבר השופט הצעיר, יעקב תדמור, אשר היה חניכו של מוטי בהפועל: „אם לא תשפוט כמו בן-אדם, אזורק אותך מהמגרש כמו שזרקתי אותך מאימוני הכדוריד.“

בתחילת המחצית השניה של המשחק, הפ' חיעו חלוצי הפועל, הבקיעו שלושה שערים רצופים, זכו כמעט בנצחון. משה הלפרין, האתלט המצטיין, ואלוף המכביה שהצטיין בשער מכבי ראשון-לציון עד לאותם שלושה שערים, פרש לפינת שער, חלק את נעליו, הודיע למגיני קבוצתו שעמדו על ידו: „עכ' שיו לא תוספים יותר גולים.“ ואמנם, עד סיום המשחק, נכנע רק לשער אחד.

הולנדי" (מוקסיי, מאמן הקבוצה, לא היה בכך מאומה. להיפך: לגביו היה זה הישג נאה, שהעלה שוב את הקבוצה שהיתה ה' אחרונה בתחתית הטבלה, למקום הרביעי. סיפר מוטי, אשר מרכז הפועל עומד לשלוח אותו לקורס מאמנים בשווייץ, ולמנותו מאמן ארצי של הפועל: „לפני שנתיים, כאשר לא היתה כלל קבוצה להפועל, אספתי עשרים נערים מבית-הספר, לימדתי אותם מה זה כדוריד. אחרי שנה היינו הקבוצה הכי צעיר' רה בארץ, ואלופי הליגה. עברה שנה נוספת. כולם עזבו אותנו, בשביל להתגייס לצבא. עכשיו אספתי שוב עשרים נערים והקמתי קבוצה חדשה; בשנה הבאה שוב נהייה אלו' פים עד שהשחקנים יתגייסו לצבא. או נת' חל שוב מחדש.“

שוער כרי נעליים. אך לא תמיד מוכן